

อัมพร เสี่ยมวิบูล: การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ไวยากรณ์ในบริบท สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (DEVELOPING A GRAMMAR-IN-CONTEXT MODEL FOR EFL ADULT LEARNERS) อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. สฤณี ศรีขาว, 207 หน้า. ISBN 974-533-432-4

วัตถุประสงค์

การพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ไวยากรณ์ในบริบทสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ในระดับประโยคด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการสังเกตและการเข้าใจของผู้เรียนแตกต่างกันหรือไม่ และ (2) เพื่อศึกษาว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ในระดับข้อความด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการสังเกตและการเข้าใจของผู้เรียนแตกต่างกันหรือไม่

วิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบการทดสอบก่อนและหลัง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ จำนวน 238 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 82 ใช้วิธีการเรียนรู้ไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยมีคำสังช่วยในการหาข้อสรุปหลักการไวยากรณ์ กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 76 ใช้วิธีการเรียนรู้ไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยไม่มีคำสังช่วยในการหาข้อสรุปหลักการไวยากรณ์ และกลุ่มที่ 3 หรือ กลุ่มควบคุม จำนวน 80 คนใช้การเรียนรู้แบบขนบนิยม การทดลองแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการทดลองในระดับประโยค เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ ระยะหลังเป็นการทดลองในระดับข้อความ เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการพรรณนาข้อมูลคือ mean และ standard deviation ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ANCOVA โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อค้นพบ

ผลการทดลอง พบว่า ในระดับประโยค คะแนนการทดสอบหลังของทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับข้อความ คะแนนการทดสอบหลังของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนการทดสอบหลังของกลุ่มที่ใช้วิธีการเรียนรู้ไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยมีคำสังช่วยในการหาข้อสรุปหลักการไวยากรณ์มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนการทดสอบหลังของกลุ่มที่ใช้วิธีการเรียนรู้ไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยไม่มีคำสัง

ช่วยในการหาข้อสรุปหลักการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่คะแนนการทดสอบหลังของกลุ่มที่ใช้วิธีการเรียนไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยมีคำสั่งช่วยในการหาข้อสรุปหลักการใช้ไวยากรณ์มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนการทดสอบหลังของกลุ่มที่ใช้การเรียนแบบขนบนิยมมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนไวยากรณ์จากบริบททางภาษา โดยมีคำสั่งช่วยในการหาข้อสรุปหลักการใช้ไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนสังเกตและเข้าใจบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าการเรียนไวยากรณ์จากบริบททางภาษาโดยไม่มีคำสั่งช่วยในการหาข้อสรุปหลักการใช้ไวยากรณ์และการเรียนแบบขนบ และวิธีการเรียนดังกล่าวเหมาะสมกับการเรียนในระดับข้อความ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนักศึกษา Ampon

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ร.ร.ร.

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม X

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม Phuwanit

AMPORN SA-NGIAMWIBOOL: DEVELOPING A GRAMMAR-IN-
CONTEXT MODEL (GIC MODEL) FOR EFL ADULT LEARNERS.
THESIS ADVISOR: SARIT SRIKHAO, Ph.D. 207 PP. ISBN 974-533-
432-4.

GRAMMAR-IN-CONTEXT/ CONSCIOUSNESS-RAISING

Purposes of the Study

The purposes of this study were to empirically examine (1) whether or not the different learning methods had different effects on EFL adult learners' noticing and understanding of the target grammar at the linguistic level and (2) whether or not the different learning methods had different effects on EFL adult learners' noticing and understanding of the target grammar at the discourse level.

Procedures

This study employed a pretest and post-test experimental design. The subjects in this study were 238 third-year students from various faculties: Business Administration, Liberal Arts, Communications Arts, and Law. They fell into three groups: two experimental groups and one control group. The 82 subjects in the experimental group 1 received the Grammar-in-Context tasks with task directions to search for a rule. The 76 subjects in the experimental group 2 received the Grammar-in-Context tasks without task directions to search for a rule. The 80 subjects in the control group received the traditional teaching instructions. The experiment fell into two phases. The linguistic phase lasted 7 weeks while the discourse phase lasted 8 weeks. The descriptive statistics used for describing the data were mean and standard deviation and the statistical analysis was ANCOVA. The significance level of .05

was applied for all testing points.

Findings

The results revealed that there were no significant differences among the three groups at the linguistic level. There were significant differences among the three groups at the discourse level at the significance level of .05. The post-test scores of the Grammar-in-Context group with task directions to search for a rule were slightly greater than those of the Grammar-in-Context group without task directions to search for a rule but significantly greater than those of the traditional group. This suggested that the Grammar-in-Context method with task directions to search for a rule could promote the learners' noticing and understanding of the target grammar more effectively than the the Grammar-in-Context method without task directions to search for a rule and the traditional method and that it was more appropriate for learning at the discourse level.

School of English

Academic Year 2005

Student's Signature *An Porm*

Advisor's Signature *Sarit Srihew*

Co-Advisor's Signature *Kant*

Co-Advisor's Signature *Phirawat*